

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Grzelka

w sprawie z powództwa K. R.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Ministra Finansów

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 lutego 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 20 kwietnia 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3. 600,- (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na występowanie istotnego zagadnienia prawnego wymagającego wykładni art. 358¹ § 2 k.c. i ustalenia, w jaki sposób i jakimi kryteriami powinny kierować się sądy przy dokonywaniu waloryzacji świadczeń wynikających z obligacji, oraz czy wykup obligacji leży w sferze dominium czy imperium Państwa i czy wprowadzając przepisy powodujące niemożność realizacji roszczeń z tytułu obligacji Państwo naruszyło zasady współzycia społecznego i nie może we wszystkich sprawach dotyczących obligacji bronić się zarzutem przedawnienia. Ponadto, skarżący podniósł, że wskazywane naruszenia przepisów prawa materialnego są istotne, a zatem skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy uznał, że uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na przyjęcie, iż skarga kasacyjna odpowiada wymaganiom z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Przed wszystkim nie jest jasne, czy skarżący powołuje się na istnienie zagadnienia prawnego, czy na potrzebę wykładni art. 358¹ § 2 k.c., ponieważ sformułowanie skargi kasacyjnej nasuwa wniosek o powoływaniu się na wymagające wykładni zagadnienie prawne, podczas gdy czym innym jest zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a czym innym potrzeba wykładni przepisów prawnych (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.); każda z tych przesłanek, warunkujących przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania rządzi się co do treści i sposobu jej zredagowania innymi regułami. W każdym zaś razie postawienie przez skarżącego pytań bez jednoczesnego wskazania z czego wynikają wątpliwości i do jakich różnych odpowiedzi mogłyby prowadzić określone argumenty nie może być uznane ani za przedstawienie zagadnienia prawnego, ani za wywód dotyczący potrzeby wykładni przepisów prawnych. Podobnie, samo tylko stwierdzenie skarżącego, że naruszenia prawa materialnego w zaskarżonym wyroku są istotne nie zaświadcza o „oczywistości” tych naruszeń i oczywistości skargi.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Na marginesie można zauważyć, że pytanie o kryteria waloryzacji świadczeń wynikających z obligacji nie pozostawało w związku z treścią zaskarżonego wyroku w sytuacji, gdy Sąd Apelacyjny wykluczył w ogóle ewentualność dokonania żądanej waloryzacji, natomiast pytanie o „imperium” mogłoby mieć znaczenie przy ocenie żądania powoda jako odszkodowawczego co jednak także Sąd Apelacyjny w zaskarżonym wyroku wykluczył.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 108 § 1 k.p.c.